

**НОВ
БЪЛГАРСКИ
УНИВЕРСИТЕТ**

ЕСЕ

ПО КНИГАТА

**„Човек - Социално животно”
на Е.Арънсън**

Изготвил:

Проверил:

София, 2015г.

1. РЕЗЮМЕ И АНОТАЦИЯ

Книгата „Човекът - Социално животно” на Арънсън е фундаментален труд по социална психология, която провокира и предизвиква да преразгледаме начина, по който мислим за влиянията, на които са подложени. В един постоянно нарастващ интелектуално апатичен свят е наистина интересно да се чете изследване за човек като влияещо на другите и влияещо се същество от другите.

Като една книга, която е написана за да бъде кратка, авторът не навлиза в дълбочина на някои концепции, които са по-скоро научни. Въпреки това, от време на време, книгата е твърде тежка по стил. Но общият тон на книгата като цяло е лесен за разбиране, където са обяснени достъпно нови концепции и теории.

Книгата предлага кратко, завладяващо въведение в съвременната социална психология. Посредством „жив” разказ, представяне по достъпен, ненаучен начин на проведени изследвания и интригуващи примери, Елиът Арънсън презентира модели на и мотиви за човешко поведение. Книгата обхваща въпроси свързани с тероризма, политиката, расовите отношения, рекламата, войната, междуличностно привличане и силата на религиозните култове.

Една от най-важните ревизии на теорията на познавателния дисонанс е направена от Арънсън в неговата книга „Човекът - Социално животно” (раздел 5 Оправдаване на собственото поведение, стр.230-274). Той поставя акцент върху очакванията на личността. Според него, дисонансът ще бъде възбуден, когато дадено лице осъществява поведение, което е в противоречие с неговото чувство/убеждение. За да се намали дисонанса, човек участва в процеса на самооправдаване. Чрез този процес, човек поддържа самостоятелна концепция, която е стабилна, предсказуема, компетентна и морално добра.

Дискомфортът от неочаквания успех показва, че хората се стремят да постигнат самостоятелно очакване относно изпълнението на дадена задача независимо дали тя е добра или лоша. Тези свои аргументи Арънсън основава на модела на Бем, който предлага, че всеки човек спазва собственото си поведение; и заключава, какви са истинските му нагласи като дискриминира подсилващите условности. Например, ако един човек се води от една голяма